

bliver henvist, saaledes som Udvalget foreslaar:

Chr. Hansen: Saa vidt jeg forstod saavel den højtærede Minister som den ærede Ordfører, gælder Andragendet under Nr. 31 ikke alene de Forældre, der her søge om Fri-pas til deres døvstumme Børn, men hele Landet. Jeg vil haabe, at Ministeriet i det hele vil komme til det Resultat, at det vil give disse Børn fri Rejse paa Statsbanerne. Ude i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, er der mange Forældre, der have Børn anbragte paa Døvstummeanstalten i Fredericia, og de fleste af dem ere fattige Folk. Der har været adskillige af dem hos mig og bedt mig, om jeg ikke kunde arbejde for, at disse Børn kunde faa fri Rejse med Statsbanerne. Det kneb haardt for dem at faa deres Børn hjem i Ferierne, i Julen, Paasken, Pinsen og i Sommerferien, inden Jernbanetaksterne bleve forhøjede, men efter at dette er sket, have de ikke Raad til at tage deres Børn hjem. Man er meget bedrøvet derover. Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører i, at det er en stor Sorg for Forældrene at have disse Børn paa en saadan Anstalt, men Sorgen er endnu større, naar de ikke en Gang kunne faa dem hjem i Højtiderne sammen med de andre Børn. Jeg vil derfor henstille til Ministeren at stille sig velvilligt overfor dette Andragende. Jeg kan ikke tro, at Bekostningen kan blive meget stor for Statskassen, derimod vil det have en meget stor Betydning for disse fattige Arbejdere. Jeg skal hermed anbefale det høje Ting at stemme for Andragendets Henvisning.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Det er en Selvfølge, at hvis en tilfredsstillende Ordning med Hensyn til den omhandlede Fribefordring af døvstumme Børn kan naas, hvad man vel tør haabe paa, vil den komme til at gælde alle de døvstumme Børn paa samtlige Anstalter, hvis Forældre maatte anses for at være saaledes økonomisk stillede, at der var Grund til at give Børnene fri Befordring, og at det ikke af Kultusministeren vil blive opfattet saaledes, at Henvisningen kun skulde gælde Børnene af de 31 Forældre, som Talen her er om. Det kan være, at der er nogle af de 31, der efter de Regler, man vil følge, ikke kunne komme i Betragtning. Jeg nævner det eksempelvis som Vidnesbyrd om, at det er ikke de 31, det her gælder, men at det er Sagen i Almindelighed, der vil blive Genstand for Overvejelse, og for-

haabentlig vil det kunne ordnes saaledes, at der kan blive bevilget de fornødne Beløb til fri Befordring af samtlige de Børn, hvis Forældre ere berettigede til at faa fri Befordring.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Som den ærede Ordfører nævnedes, er det Spørgsmaal om Herning Museum, som Indstilling Nr. 4, Betænkningens Nr. 41, angaar, blevet omtalt ret udførligt i Fjor ved Behandlingen af et lignende Andragende, og jeg har den Gang udtalt mig om den saglige Side deraf. Jeg skal derfor ikke nu komme ind derpaa, kun finder jeg Grund til at takke saavel Finansudvalget som den højtærede Minister for de Udtalelser, der ere faldne. De ere i god Samklang med Udtalelserne i Fjor. Jeg vil dog henstille til den højtærede Minister, at den Omstændighed, at Overvejelsen, hvad jeg meget godt ved, allerede er begyndt, idet Udsendinge fra en Del Provinsmuseer for faa Dage siden have været samlede her, ikke medfører, at naar den Henvisning, der her er Tale om, sker, bliver Sagen udsat, indtil der kommer en endelig Løsning for alle disse Museer. Det forekommer mig, at der godt nu kan gives Tilskud til dette Museum, der har været saa tidligt paa Vejen, hvis Forhold ere overvejede, og som man erkender fortjener en Understøttelse af den Art, der her er Tale om. Jeg haaber, at Henvisningen faar Tingets Tilslutning, og at det fører til, at man, om man end maaske for ikke at foregribe en Afgørelse i andre Tilfælde giver en mindre Understøttelse, dog ikke helt skuffer det begrundede Haab, der efter Udtalelserne i Fjor næres derovre om, at Museet faar den Støtte, det haardt trænger til, og som det efter min Mening kan siges at fortjene. Museets Hovedbetydning er, som den ærede Ordfører (Kr. Jensen) berørte, at det skaber en Samling, hvorved kommende Slægter kunne se, hvorledes deres Fædres Liv og Færd i Mark og Hjem har været, og det er vigtigt, at Arbejdet gøres nu, fordi det, alt som Tiden gaar, bliver vanskeligere og vanskeligere at faa fat paa de Ting, som særlig kunne præge den svundne Tid, idet de forsvinde, naar de blive i privat Eje.

Med disse Ord skal jeg paa Museets og egne Vegne takke alle, der have medvirket til, at vi ere saa langt fremme, som vi i Øjeblikket ere.

Ordføreren (Kr. Jensen): Jeg maa have udtalt mig meget uklart, naar det